

Nr 290.

Av herr **Lovén**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.*

I den till innevarande års riksdag avlåtna propositionen nr 50, angående försvarsväsendets ordnande, anhåller jag få föreslå sådan ändring av bestämmelsen om pensionering av de i reserven utnämnda marinintendenterna, att jämväl nämnda personalkategori i likhet med vad som föreslagits för reservofficerare måtte tillerkännas rätt att vid uppnådd 45 års ålder, därest så önskas, i stället för årlig pension uppbära dennas kapitaliserade värde samt att, därest marinintendent i reserven avlede före 45 års ålder efter att hava fullgjort stadgad repetitionsövning, pensionens kapitaliserade värde måtte utbetalas till hans efterlevande anhöriga eller annan rättsinnehavare.

Såsom skäl för den föreslagna ändringen tillåter jag mig anförda följande. Den utbildningstid, som ifrågavarande intendent måste underkasta sig före utnämningen till marinunderintendent i reserven utgör, såsom framgår av propositionen, icke mindre än 2 år, under det att motsvarande personal vid officerskåren redan efter 1 år och $4\frac{1}{2}$ månaders tjänstetid vid flottan utnämnas till fänrikar. Under utbildningstiden erhålla marinintendenterna hela första året, elevåret, endast de förmåner, som utgå till värnpliktige, samt andra året, aspirantåret, samma avlöningsförmåner som reservofficersaspirant. Den tid, en reservofficer under utbildningstiden endast uppbär värnpliktigs förmåner, utgör emellertid blott $4\frac{1}{2}$ månad. Efter utnämningen till fänrik respektive marinunderintendent i reserven åligger ifrågavarande personal följande tjänstgöringsskyldighet. Fänrik i reserven har sålunda att omedelbart efter officersutnämningen fullgöra tjänstgöring under 10 månader samt dessutom genomgå 2 repetitionsövningar, vardera om 2 högst 3 månader och förlagda, den första till 5. eller 6. och den andra till 9., 10. eller 11. året efter vunen officersanställning. Marinunderintendent i reserven har däremot endast att inställa sig till en 6 månaders repetitionsövning förlagd till 3., 4. eller 5. året efter inträdet i reserven. Sammanlagda utbildningstiden och tjänstgöringstiden blir sålunda i stort sett densamma för båda personalkategorierna nämligen för officerare 30, högst 32 månader samt för intendent 30 månader. I detta sammanhang må slutligen nämnas att såväl reservofficerare som marinintendenter i reserven enligt propositionen skola vara tjänstgöringsskyldiga intill utgången av det år, varunder de uppnådde 45 års ålder. Av det ovan anförda framgår alltså, att staten av ifrågavarande reservpersonal kräver samma uppoffring ifråga om den tid, de skola ägna sjöförsvaret sitt arbete.

I ekonomiskt hänseende däremot torde det emellertid få anses ostridigt, att marinintendenterna för sin utbildning äro nödsakade till större uppoffringar än reservofficerarne, i det att de förstnämnda under en långt större tidrymd än de senare endast erhålla värnpliktsförmåner. Reservofficerarnas ekonomiska ställning under utbildningstiden torde dessutom i icke ringa grad förbättras genom det förhållandet, att utbildningen äger rum ombord å fartyg, varigenom kostnaden för bostad i allmänhet kommer att besparas dem.

Med hänsyn tagen till ovan angivna omständigheter torde det sålunda framstå såsom oformligt och orättvist, att marinintendenter i reserven i pensions-hänseende skola sättas i sämre ställning än motsvarande personal inom officerskåren.

Vidare bör även den synpunkten tagas i betraktande, att för framtiden svårigheter kunna uppstå att på ett tillfredsställande sätt rekrytera marinintendenturkårens reserv. Den betydliga avkortningen av studenters och likställdas övningstid såsom värnpliktige kommer med all sannolikhet att hos den värnpliktiga ungdomen skapa en långt större motvilja än hitintills varit fallet, att underkasta sig den jämförelsevis långa tid, som utbildningen till marinintendent kräver. Samma svårigheter, som motivera utsträckta förmåner för reservofficerare i och för underlättandet av denna kårs rekrytering, lärer sålunda komma att göra sig märkbara även ifråga om reservintendenternas rekrytering.

På ovan anförda grunder och då kostnaderna för pensionens utvidgande i berörda avseenden torde bliva mycket ringa, tillåter jag mig föreslå, att riksdagen måtte besluta sådant tillägg till ifrågavarande proposition,

att de i flottans reserv utnämnda marinintendenterna måtte tillerkännas rätt att, därest de så önska och under förutsättning, att de fullgjort stadgad repetitionsövning samt kvarstått i flottans reserv intill uppnådd 45 års ålder, i stället för pension vid 55 års ålder uppbära pensionens vid förstnämnda ålder kapitaliserade värde samt att, därest marinintendent, som i vederbörlig ordning fullgjort honom åliggande tjänstgöringsskyldighet, avlider före uppnådd 45 års ålder pensionens kapitaliserade värde måtte utbetalas till hans efterlevande anhöriga eller annan rättsinnehavare.

Stockholm den 14 mars 1925.

Carl Lovén.